

heden i Jorden kunde frembringe Sukker, saa vilde jeg ikke bryde mig en Stump om Sukkerroer; men en saadan Maskine er ikke opfundet endnu. — Dernæst vil jeg fremhæve den Omstændighed, som jo er af overordentlig stor Betydning, at Jorden ved at dyrkes med Sukkerroer bliver ganske særdeles godt behandlet. Som bekendt er det nødvendigt for at dyrke Sukkerroer med Held, at man pløier Jorden paa mindst 15—16 Tommer, at man gjøder den udmærket godt, at der sørges for tilstrækkelig Vandafledning, kort sagt at Noemarken bliver, om man vil, et Stykke Høvejord i Algermarken. Men hvad er Følgen deraf for den næste Afgrøde? Det er, at vi faae ikke alene overordentlig meget givende, men ogsaa overordentlig vægtig Sæd, thi Jorden er bleven saaledes præpareret ved mekanisk Behandling og Gjødning, at den maa og skal frembringe en bedre Afgrøde end tidligere, og en Hovedsag er det dernæst, at vi blive saa at sige uafhængige af Klimaet. Jeg har set det i det tørre Mar, vi naar have havt; de Rorder, der vare behandlede paa den Maade, frembragte som sædvanlig 18—20 Fold af udmærket Kvalitet. Det ligger klart for Dagen, at det maa være Tilfældet; thi have vi tørt Veir, kan Planten trænge ned i Gjødningsstoffet, naar Jorden er godt behandlet, og have vi fugtig Veir, trænger den ned til Drainporene. Man bliver paa den Maade uafhængig af Klimaet ved Sukkerroens Dyrkning og kan saaledes undgaa Misværet. Ero de verrer ikke, at vor Høst under det uheldige klimatiske Mar, vi have havt, vilde, dersom vor Jord ikke havde været bedre behandlet, end den var for en Snees Mar siden, have været ganske anderledes ringe, end den er. Det er altsaa, mine Herrer, saa langt fra, at Sukkerroens Dyrkning gjør Jorden Fortræd, at den tværtimod bidrager til at frembringe en bedre Afgrøde. De ville altsaa se, mine Herrer, at overalt hvor Sukkerroer er trængt frem, er Damppløven fulgt med. Paa Udstillingen i Wien i 1874 blev der udstillet et Kort fra den bekendte Fabrikant Fowler i London, der er den Æneste, der fabrikerer Dampmaskiner til Pløining, og det viste sig der, at de Pletter, han havde angivet som de Steder, hvor Damppløining fandt Sted, netop vare de Pletter, hvor der dyrkedes Sukkerroer. Det er altsaa et klart Bevis paa, at Algerbrugets største Fremskridt sker der, hvor Sukkerroen træder frem, og det kan ogsaa paavises, at paa det Sted, som anses for Tydslands Kornkammer, nemlig Magdeburg, hvor Sukkerroen dyrkes, der fremkommer der en saa fortrinlig Sæd, at det engelske Marked i den Henseende ikke kan maale sig dermed. Altsaa, mine Herrer, det er saa langt fra, at Sukkerroen udpiner Jorden, saa at vi af den Grund skulde vise den fra os, at den tværtimod tjener til at grundforbedre vor Jord og gjøre vor Jord til Høvejord. Jeg vil ikke tale om, at

vi ogsaa derved vinde, at Brakken falder bort, saaledes at Produktionen af vor Jord stiger Mar for Mar, og det er utvivlsomt ikke Usandhed, naar der er sagt i det andet Thing, hvad det ærede Medlem her ligeoverfor fremdrog, at vi, dersom vi kunne frembringe alle de 50 Millioner Pd. Sukker, vi bruge, derved ville bringe Nationalvelstanden til at stige med mindst 12 Millioner Kr om Aaret foruden den Stigning, som absolut vil komme i Kornproduktionen. Man har set et Departement i Frankrig, hvor Sukkerroen blev indført for en Snees Mar siden, nemlig Valenciennes, hvor det er statistisk oplyst, at Kornproduktionen er stegen aarlig med en Trediedel. — Man kunde indvende mod Sukkerroen en anden Ting, og det har man heller ikke forsømt, skjøndt det efter min Overbevisning vidner om stor Usynlighed i disse Forhold, nemlig Sukkerroedyrknings Indflydelse paa, jeg vil ikke sige de sociale Forhold, det er et fremmed Ord, men paa Samfundsf forholdene. Det er navnlig et æret Medlem fra Ribe Amt (Bustf), som har fremhævet dette Moment i en særdeles høi Grad. Han har fremmanet for os Billedet af, at vi skulde fremelske en Arbejderbefolkning, et Proletariat, som vilde være af den største Fare for Samfundet. Det ærede Medlem tænker sig aabenbart disse blege Skikkelser i de engelske Maskinværksteder eller disse sorte Folk, som gaa i Kulgruberne dybt under Jorden, men han tager fuldstændig fejl. Det beviser, at det ærede Medlem slet ikke kjender til Forholdene. Sagen er nemlig den, at naar vi følge Sukkerroen fra dens første Spring, indtil den bliver kogt til Sukker, viser det sig, at det er de samme Ffolk, som følge Sukkerroen helt igennem, de samme Ffolk, som luge den, og som optage den. — Opagningen er forresten slet ikke det væsentligste Arbejde ved Sukkerroen, tværtimod er Lugningen det allervigtigste og derved beskæftiges en Mængde Kvinder og Børn. Og naar saa Efteraarsarbejdet er forbi, og Sukkerroen er tagen op, hvilket netop sker paa den Tid, da Høsten er forbi, altsaa da Landarbejderen Slet mere har at gjøre (Modsigelse) — det sker, naar Kartoffeloptagningen er forbi hen i Oktober Maaned, thi Koerne voqe som bekendt langt ind i Aaret, og man laader dem staa, saalange Veirsliget paa nogen Maade tillader det — saa kommer Vinterarbejdet, og der tør jeg vel bede dem lægge Mærke til, at det er de samme Ffolk, der gaa fra Marken ind i Fabrikken. Og hvor vigtigt er det ikke, at vi søge at skaffe vore Landarbejdere Arbejde ogsaa om Vinteren. Det bliver klarere og klarere, hvor vigtigt det er at skaffe Arbejderne Noget at bestille efterhaanden, som Dampværkstederne komme i Brug, og det er jo i de senere Mar slet efter en stor Maalestok, saa at Gaardene nu tørste af med saa Ffolk paa fra 14 Dage til en Maaned, medens Husmand og Indertier tidligere kunde have Arbejde hele Aaret rundt med